

מא/סא

4. 10.62

זרע"ס תשכ"ח
29.11.87
78.04.87

x x x x x x x x x x x x x x x

ד ב ר ה מ ע ר כ ת

x x x x x x x x x x x x x x x

ללא ספק היתה זו יומרה גדולה מצדנו להוציא עלון לכבוד ראש השנה. עלון כזה מחייב לא מעט.

לכן נסינו למצות את כל מה שניתן היה לנו לעשות בכוחותינו המוגבלים. אנו מנסים הפעם לאכסן מעל דפי "דברי הכפר" את הסכום של מרכז המשק. חשבנו שמוטב שכל אחד יקרא את הדברים בניחותא בזמנו שלו, ולא יצטרך להאזין לכל הסטטיסטיקה המסובכת על קיבה מלאה בערב ראש השנה.

יש פה גם סקירה קצרה של האירועים הבולטים במשך שנת תשכ"ז בכפר הנשיא.

בוסף על כך, ממשיך מעגל הכותבים לעלון להתרחב, חברים הגיבים על מאורעות ועל מאמרים שהתפרסמו בעלונים הקודמים. את דעותיהם תוכלו לקרוא בין דפי העלון.

קריאה נעימה.....ושנה טובה!

מאיר

טבע

בחודש אלול מורגשים שנויים באקלים שלנו. ההקלה בתבאי
מזג האויר בותנת את אותותיה - בין עצי הפרי הנשירים,
ובקרבת ההדרים - חלה התעוררות מחודשת. מעל צמרותיהם צי-
צומחים ענפים רכים ורעננים שבנדלים בצבעם מן הגדול הישן.
תקופה זו חשובה ביותר להתפתחות הווגטטיבית של עצי הפרי
והנוי.

וטרם בסתיימה העונה החולפת; אנו עדיין שרויים בחום
העונה הנוערת, והרבה פרי מחכה ליד הקוטף, וכבר הכריז
בחיגיות מלאה וברב פאר "מבשר הגשמים" על ימים עתידים
לבוא. כוונתי לפריחת החצב המכונה בפי הילדים "פרת ראש
השנה". ובדרך כלל ישנו תאום נפלא בין מועד החג ולבין
הופעת פרחי החצב, הנישאים על עמודיהם הארוכים, ונראים
בסביבתנו שנה בשנה על יד בית הקברות הערבי.

ובכן, מה קרה בשנה? לכאורה הקדים החצב בשלושה שבועות,
אבל לאמיתו של הדבר אין זה כך. החצב הוא דייקן וממושם
לפקודות העונה. ואנחנו האשמים בתקלה. זכור לכם בודאי,
שהשנה היתה שנה מעוברת, ובגלל תוספת חדש אחד, מאחר ראש
השנה (לפי הערכת החצב) בשלושה שבועות!!

ג'וני פ.

פנינה ומשה ליפשיץ

ח"י שנים לבשואיון:

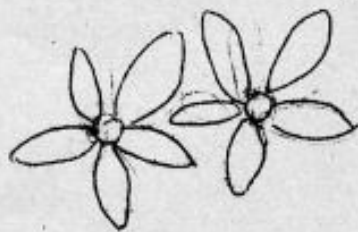
שולמית ויוחנן פרנק

עשר שנים לבשואיון:

מ ז ל ט ו ב

מ ק ר ב ל ב נ ו

י ר ש ר כ ו ח כ ס

אלה הארועים של השנה

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

$\square \perp \square$ $\star$ $\times \perp \perp \times$, $\star$ $\times \perp \perp \perp$, $\star$

בכל יום קוראים הודעות בעתון על דחיית ובטול מסיבות
בר-מצוה. אנו מחליטים לא להרתע ממעוט האורחים, ובערב
שבו יוצאים חברים להניח ש"ה מוקשים, קוראים בנינו את
ההפטרה בנגינה ובטעם.....אנו פותחים את המועדון
משעות הבקר המוקדמות עד שעות בערב המאוחרות לחיילים
החוגים בסביבה. כשנסינו לספור את מספר הכוסות ששטפנו
יום אחד, הגענו ל-1400!

* * * * *

ערב מלחמת ששת הימים, את האוירה המתוחה
בלאו הכי, מעיבה התקרית בה נהרג שלמה גרינשפן
ז"ל ליד טובה.

מלחמת ששת הימים, ששה ימים במקלט, והיום השביעי, (יום
ראשון), יום "שבת".

אריה דביר ז"ל נהרג ברמת הגולן.

דוד ושאולה בשאים.

* * * * *

אנו עולים במסאיות מלאות לסייר ברמת הגולן!

* * * * *

ונסה נשאת לאמנון בנוה יס....שרי ואורי
נשאים. בכפר הנשיא....הבן הראשון של כתת עופר -
מריכה - מתגייס לשרות צ.ה.ל.

* * * * *

נפתחה שנת הלימודים החדשה...כיתת איל מתחילה ללמוד
למבוא הגליל.

ליל אצל אילן * * * * *

ושוב.... חילופי גורא באחוד הנובים.
אחולי הצלחה למשפחת גולן בצרפת.
ברוכים השבים: משפחת בן-חנור מאנגליה,

אחולי התאקלמות מהירה ליוצאים
ולשבים.

ד"ח מרכז המשק

סכום שנת תשכ"ז מתחלק לשני אספקטים: (א) השנתיים שחלו בפעילות הכספית שלנו; (ב) הדו"ח השוטף של ענפי המשק.

הפעילות הכספית

השנה הפכנו להיות משק מודרך ומוצמד לבנק. כחודשיים פעלנו בהשגחת הבנק, עד לפריצת המלחמה, אשר הפריעה גם למהלך המקיף של פעילות זאת. השנתי מתבטא בעצם בשני מישורים, שיטת פקוח כלכלית, והזרמת כספים להורדת הפער והקטנת הריבית שאנו משלמים.

הפקוח אף הוא מתבצע בשני אפנים:

(א) ד. לבנק על הפעילות החודשית, לפי טפסים המסופקים על ידי הבנק.

(ב) פקוח עצמי על התקציבים שהחלטנו עליהם באסיפה.

לאחר שהחלטנו באסיפה על קבלת העול הכרוך בהצמדה לבנק, בעשה מאמץ גדול ע"י החברה כולה לפעול במסגרת שבקבעה; גם המאמץ הפסיכולוגי, שהיה קשור ב"רדיפה" אחרי החתימה של מרכז המשק, לא היה מבוטל. ותוצאות המאמץ נכרות בסכום השנה. בכל השנים הקודמות היתה בעייתנו: גדול ההוצאות מעבר לעליה בהכנסות; והשנה, למרות שעדיין אין לנו סכומים גמורים, נראה שבשטח השמירה על ההוצאות ישנה התקדמות.

הזרמת כספים ע"י הבנק לשם הקטנת הפער והורדת סכומי הריבית, עשתה את שלה. השנה שלמנו כ-390,000 ל"י רבית, לעומת 435,000 ל"י בשנה שעברה, ובשנה הבאה יש סכום שנרד עד 350,000 ל"י. סעיף הריבית אף הוא גרם לעליה בהוצאות בשנים קודמות, פעילות זאת בבנק הקלה בהרבה על עבודתו של הגזבר שאינו צריך להתרוצץ כיום בין 7-8 בנקים כפי שהיה בעבר.

דו"ח על ענפי המשק

רוב ענפי המשק ימלאו כנראה אחר התוכנית של תשכ"ז, חוץ מכמה ענפים - אולם מיד נעמוד בפרוט על כל הענפים.

ה מ ט ע היתה פה השנה ירידה, הן ביבול והן במחיר. הירידה ביבול נגרמה כתוצאה עקיפה של המלחמה; הפסקנו את הרסוט מספר ימים לפני המלחמה, ובמשך המלחמה הפסקנו גם את ההשקיה. לאחר המלחמה, נגרמו פצוצים בקו המים כתוצאה מלחץ. במספר זנים של תפוחים ואגסים, יש ירידה בכמות הפרי ובגודלו. נוסף על כך, חלה השנה החמרה נוספת במצב השוק, וזאת עקב ההצפה בפרי מהאזורים המוחזקים. ומכאן - ירידה במחיר.

יחד עם זאת יש לציין שחלק גדול מהפרי שקטפנו השנה היה בכל זאת בטיב מעולה, ורובו נכנס לקרור באויר מבוקר, כך שיש סכוי שהמחיר שנקבע עבורו בחודשי החורף והאביב יהיה גבוה מזה של אשתקד. בכל אופן יש לחשוב שס"ה הכנסות הצפויות מהמטע יהיו פחות מהמתוכנן.

ה ח ו ל ה קטיף הכותנה בעיצומו, ומקווים להגיע ליבול המתוכנן - 400 ק"ג לדונם. גם האספסת בותנת יבול טוב. בשנה הבאה יתווסף לנו שטח חדש של 750 דונם, ואם נצליח לרשת אותו בעוד מועד, יש לקוות לתוספת נאותה לתרומה הכללית למשק. אגב, תוספת שטח זה תחייב הגדלה של הצוות בענף.

פ ל ח ה כפי הנראה, יבצע הענף את התוכנית (אם נקבל את הפצויים שנקטנו עבור השטחים שנשרפו במלחמה). יש לציין את היבול הגבוה (100 ק"ג לדונם) שהתקבל בחומצה (חומס). לאור הישג זה אנו מתכננים להגדיל את שטח גדול החומצה בתשכ"ח.

ל ו ל הגענו השנה ליצור מעל המתוכנן. 130 טון בשר. וסיכומי הביניים מורים שהענף נתן תרומה יפה למשק.

מ ד ג ה למרות חששותינו הכבדים לפני העונה, הצלחנו לבצע את התוכנית שהקצבנו לעצמנו (אם כי גם היא היתה מצומצמת). ההישג היה בעיקר בשווק הקרפית. גם בענף זה חל שפור בתרומה לעומת השנה שעברה.

צ א ו בגלל החורף הקשה, ובגלל הפסקת חליבה ומרעה בתקופת המלחמה, לא הגענו השנה לכמות החלב המתוכננת. ואם כי תרומת הענף למשק היא למטה מן התוכנית, הרי שהוא מוסיף לתרום את שלו למשק.

ה ב ו נ י ס המפעל סבל קשות מהמלחמה. העבודה לא התנהלה כסדרה במשך חודשיים, הרבה מהפועלים המקצועיים היו מגוייסים. נפילתו של שלמה גרינשפן ז"ל מבכירי החרטים של ו ו ט ר פגעה קשות בענף זה. המלחמה פגעה גם במאמץ להעביר את נקודת הכובד ליצוא. סכום חצי-שנתי (ינואר-יוני) מורה על המשך ההפסדים.

כיום עומד המפעל על סף הזמנות גדולות לאביזרי צנרת מגירוסטה מארה"ב ומאנגליה - דבר אשר יכול להביא לקדום המפעל לקראת הבראה כלכלית. התוכנית לבצוע הזמנות אלה, כולל ההשקעות והארגון החדש שהדבר יצריך, נמצאת בשלב דיון בועדת המשק, ובקרום תובא לדיון והכרעה באסיפה.

ג מ ד א - כ ו ר : תחת לחץ של החברה בארה"ב התחיל המפעל לייצר בחודש אפריל, ללא תקופת הרצה של ממש. עובדה זאת נתנה את אותותיה בטיב המוצר ובעיקר באריזה. הצעצועים הגיעו לארה"ב במצב שונה מזה, בו עזבו את הארץ. המלחמה מצאה אותנו על סף הלבטים בענין זה. נפילתו של אריה דביר ז"ל גרמה ליצור זעזוע כבד. האמריקאים הראו נכונות להתחשב בגורם המלחמה, ולאפשר לנו להריץ את המפעל כהלכה. החלטנו להפסיק את היצור למשך תקופה אשר מסתיימת בימים אלה. תקופה זו אפשרה לנו למצוא פתרון לבעית היצור ובעיקר בעית האריזה.

התחזית לשנה הבאה (אגב - זו הפעם הראשונה שתכנית המשק תהיה מוכנה לקראת ה-1 באוקטובר) : גורמים רבית מראים על אפשרות רצינית לשפור המצב.

1. תכננו תוכנית זהירה למטע (המבוססת על מחיר יותר ראלי) והדבר מאפשר רזרבה כלשהי.
 2. השטח הנוסף בחולה, שעלינו להצליח להוציא ממנו יכולים כבר השנה, יעלה את התרומה למשק.
 3. יש לחתור ליעול יתר בענפים ובצול מלא של כוח אדם הנמצא כיום במשק.
 4. פעילותנו בבנק, אשר מקלה מעל עומס הרבית, ומבטיחה פקוח קפדני על ההוצאות, תמשיך להתבטא בשנה הבאה.
 5. התוספת הרצינית בכוח אדם שקבלנו השנה באמצעות קליטה מתחילה לתת את אותותיה בצורות הענפים שסבלו ממחסור כל שנים.
- כל אלה מצביעים על סכוי שבשנה הבאה נוכל להגיע לכ-100,000 ל"ה הפחחות. ואם לא יהיו פגעי הטבע ופגעים אחרים בלתי צפויים, הרי אנו יכולים לאחל לעצמנו:

ש נ ת

ש ג ש ו ג

פ ר י ו ר

ו ה ת ק ד מ ו ת

תהי שות הספורט

שחייה

לאחר תחרויות חצי-הגמר לילדים ביפתח, כשילדינו הביאו הביתה כשלושים מדליות - אף אחד, ואף לא הכי אופטימי שבינינו, לא חשב שהיתה זו רק התחלה של שרשרת הישגים מזהירים לילדים בקנה מידה לאומי - והרי הפרוס.

השנה, לראשונה, קוימו תחרויות ארציות (כלומר להפועל ומכבי ביחד!) לגילים השונים, עד 10, עד 12, ועד 14. כזכור התחרויות ביפתח היתה מיועדת לקבוע את הזמנים הטובים ביותר לכל משחה, לכל גיל - וכמוה התקיימו עוד 8 תחרויות דומות ביתר חלקי הארץ. רק כעבור שבועיים מורטי עצבים קבלנו את התוצאות, ואת רשימת 10 השחינים המצטיינים בארץ לכל משחה ולכל גיל (רק 12 ו-14) שהצליחו לעלות לגמר הארצי. ובכן, 8 מילדינו ב-21 משחים, הגיעו לגמר הארצי!!! הישג זה היה ללא ספק הטוב ביותר בתולדות השחיה שלנו, והבולט בתנועה הקבוצית, ורק סניפים במכבי תל-אביב וחיפה העלו יותר משתתפים לגמר.

ילדינו לא הסתפקו בעליה לגמר בלבד. כבר ברגע שזנק לבריכה בגבעת חיים, השחין הראשון שלנו, אדו, הגיע ראשון עם שיא ארצי חדש - ידענו שיהיה זה יום גדול לילדי כפר הנשיא. בעקבותיו הגיע דורון ראשון במשחה החתירה - אף הוא עם שיא ארצי חדש (הישג הוחזק ע"י יריבו המושבע, גדי אברהמי משמיר, מאשתקד). וכך, משחה אחרי משחה הוליד הישג אחרי הישג. בסיכום, כל אחד מילדינו, בכל 21 המשחים שהשתתפו בהם, שיפר את שיאו האישי, ואת מקומו בין עשרת הטובים בארץ שנקבע בחצי הגמר. הישגיהם של אדו, דורון וגדעון היו הבולטים בתחרות כולה.

בסיכום הושגו המקומות הבאים:

דורון - גיל 14

ראשון	50 מ'	חתירה
ראשון	50 מ'	גב
ראשון	100 מ'	גב
שני	100 מ'	חתירה
שלישי	50 x 4	מעורב אישי

אדו - גיל 12

ראשון	50 מ'	חתירה
ראשון	100 מ'	חתירה
ראשון	50 מ'	פרפר
שני	25 x 4	מעורב אישי

גדעון - גיל 12

ראשון	50 מ'	חזה
ראשון	100 מ'	חזה
רביעי	100 מ'	חתירה

אמיר - גיל 12

חמישי	100 מ'	חתירה
ששי	50 מ'	גב
שמיני	50 מ'	חתירה
שמיני	25 x 4	מעורב אישי

תהינות הספורט

שחייה

לאחר תחרויות חצי-הגמר לילדים ביפתח, כשילדינו הביאו הביתה כשלושים מדליות - אף אחד, ואף לא הכי אופטימי שבינינו, לא חשב שהיתה זו רק התחלה של שרשרת הישגים מזהירים לילדים בקנה מידה לאומי - והרי הפרוס.

השנה, לראשונה, קוימו תחרויות ארציות (כלומר להפועל ומכבי ביחד!) לגילים השונים, עד 10, עד 12, ועד 14. כזכור התחרויות ביפתח היתה מיועדת לקבוע את הזמנים הטובים ביותר לכל משחה, לכל גיל - וכמוה התקיימו עוד 8 תחרויות דומות ביתר חלקי הארץ. רק כעבור שבועיים מורטי עצבים קבלנו את התוצאות, ואת רשימת 10 השחינים המצטיינים בארץ לכל משחה ולכל גיל (רק 12 ו-14) שהצליחו לעלות לגמר הארצי. ובכן, 8 מילדינו ב-21 משחים, הגיעו לגמר הארצי!!! הישג זה היה ללא ספק הטוב ביותר בתולדות השחיה שלנו, והבולט בתנועה הקבוצית, ורק סניפים במכבי תל-אביב וחיפה העלו יותר משתתפים לגמר.

ילדינו לא הסתפקו בעליה לגמר בלבד. כבר ברגע שזנק לבריכה בגבעת חיים, השחין הראשון שלנו, אדו, הגיע ראשון עם שיא ארצי חדש - ידענו שיהיה זה יום גדול לילדי כפר הנשיא. בעקבותיו הגיע דורון ראשון במשחה החתירה - אף הוא עם שיא ארצי חדש (הישג הוחזק ע"י יריבו המושבע, גדי אברהמי משמיר, מאשתקד). וכך, משחה אחרי משחה הוליד הישג אחר הישג. בסיכום, כל אחד מילדינו, בכל 21 המשחים שהשתתפו בהם, שיפר את שיאו האישי, ואת מקומו בין עשרת הטובים בארץ שנקבע בחצי הגמר. הישגיהם של אדו, דורון וגדעון היו הבולטים בתחרות כולה.

בסיכום הושגו המקומות הבאים:

דורון - גיל 14

ראשון	50 מ' חתירה
ראשון	50 מ' גב
ראשון	100 מ' גב
שני	100 מ' חתירה
שלישי	50 x 4 מעורב אישי

אדו - גיל 12

ראשון	50 מ' חתירה
ראשון	100 מ' חתירה
ראשון	50 מ' פרפר
שני	25 x 4 מעורב אישי

גדעון - גיל 12

ראשון	50 מ' חזה
ראשון	100 מ' חזה
רביעי	100 מ' חתירה

אמיר - גיל 12

חמישי	100 מ' חתירה
ששי	50 מ' גב
שמיני	50 מ' חתירה
שמיני	25 x 4 מעורב אישי

ההעברה מהפעוטון לגן

בפעם הראשונה נעשה השנה בסיון חדש. ועדת הגיל הרך הטילה על א נ ט לשכנע את הילדים העוברים מהפעוטונים של ליבי ושל פרנקי לגנים. השבוע נעשה לאחר שיחות עם ההורים והמחנכים, ולאור שקולים שהיסוד החנוכי היה עיקר בהם. להלן כמה מההוריה של אנט בנושא הכללי של העברת הילדים לגן.

§ § § § § § § § § § § §

בתחילה רוכש הסף בטחון, אמונה ואהבה בחוג מצומצם ביותר, ולכן האט והמטפלת הן מרכז עולמו. לכן, מוטב שהמטפלת תלווה אותו מהגיל הצעיר ביותר. ואם לא ניתן שמטפלת החינוך תמשיך כמטפלת בפעוטון - עלינו לבסות להכניס את מטפלת הפעוטון לתוך בית החינוך כמה שאפשר יותר מוקדם, כך שהיא מעבירה אותם מבית החינוך לפעוטון, ולא רק מקבלת אותם לפעוטון. והקבוצה צריכה לעבור לידיה של המטפלת במקסימום הקביעות, ז.א. לעבור עם כל קבוצה כיחידה בפני עצמה, ולא ששתי מטפלות תעבודנה בקבוצה גדולה יותר.

אבל לקראת סוף תקופת הפעוטון, כשיש לטף השליטה על עצמם בהרבה שטחים (בשטח מוטורי, ובשטח ההתגברות על פחדים ראשוניים) הוא יחפש לו לפי טבעו עולם רחב יותר לכבוש. הוא מסתדר עם מ"ט המבוגרים והילדים של סביבתו, ועם הדרישות והמנהגים המקובלים בגילו. בשלב זה עלינו להרחיב את אופקיו בהדרגה - לשלב שני פעוטונים לחברה אחת. יחד עם זה מגבירים את הגרוויים והאפשרויות להכיר את העולם ומלוואו - והיכולת לסייג ולהבדיל. כמו שהוא לומד להכיר פרחים שונים, קודם כקבוצה אחת "פרחים", ואחר כך להבדיל בין פרחים שיותר לקטוף ובין אלה שאסור לקטוף, יש לו גם הרבה ללמוד על בני אדם בכלל ובפרט. טוב לילד בשלבים אלה להיות בחברה רב-גונית, כולל זקנים, מבוגרים, נערים, ילדים גדולים ממנו וקטנים ממנו, והוא ילמד להכיר איך גם הוא שייך לשדרת זו. הסתכלותו כלפי מעלה ומטה יכולה לעזור לו בהרבה. הוא אינו גמד בעולם של ענקים. הוא היה פעם קטן וחסר-אונים כמו תינוק, אבל עכשיו יכול הוא לעשות הרבה דברים. וגם מתברר לו שימשיך לגדול ולהשיג והוא כבר רואה מה יוכל לעשות אחר כך. המסגרות החדשות המצפות לו כבר מוכרות לו, וזה יקל עליו להתרגל לעומס ההולך וגדל של דרישות החברה. הדרישות מסתבכות יותר ויותר בו בזמן שיכולתו הפיזית ויטוריו הטבעיים דוחפים אותו למה שבראה לבו כחופשיות יתירה. עדין הוא מאד אגוסנטרי. נסיונותיו ומחקריו הם שעושים את הגן מקום סואן, רועש, מלא תנועה והתקשקות. והוא חוקר גם את "האסור והמותר". קל לו יותר לקלוט את חוקי ההתנהגות מפי ילד שקצת

גדול ממנו - אם כי דומה לו מאד - אבל כבר קיבל את ההגבלות, ומוכן לציית להן פחות או יותר. וגם לילד שפחות או יותר מקבל את ההגבלות, מקל עליו עצמו להסביר אותן למישהו קטן ממנו. זה נכון גם בשטח "האסור והמותר" - וגם כן בעיני ה"למה?" ו"האם אפשר?"

מבחינת חנוך הילד, אני בעד גן מעורב. הייתי רוצה לשמוע מהגבנות השוואה מפורטת יותר על מהלך העבודה בגן יחיד ובגן מעורב. אנו מתלבטים מאד בפער הגילים בשני קצוות הגן - במיוחד איך לבצע למידה בגן. אני חושבת שזאת בעיקר בעיה ארגונית שנעשית קשה בגלל הזרם אשר נפסק מדי פעם בפעם, כי אנו מוציאים כחה חדשה רק פעם בשנתיים. אם בוכל אי-פעם להגיע למנהג הכללי של הוצאת כיתה כל שנה, והבעיה הזאת תרד מהפרק, אז שיטת גנים מעורבים תצדיק את עצמה בהחלט, גם בשטח הלמידה.

נחזור שוב לבקודה של הפרדת פעוטות בכניסתם לגנים, מבחינה חברתית. האם הילדים מאבדים את הקשר עם החלק השני של הפעוטון ש"נעלם" לגן אחר? האם זה יערער את בטחונם.

אם לתקופה המקדימה את כניסתו לגן, הוא מתרגל ומתידד עם כל ילדי הבית (שתי הקבוצות), יכנס לגן איך שלא יהיה בלוויית עוד 3-4 חברים מוכרים היטב, ולא ירגיש את עצמו נבלע בחברה זרה. אני גם מצהירה שבמשך כמה שנים הרגשתי, שמאז התחלנו בשיטת הגן המעורב במקום הגן היחיד, בפסק רוב היחס השלילי בין הגנים - הקנאה שאפינו אותה הצעקות "שויצרים", "צוציקים", ועל אחת כמה וכמה, מאז הפסיקו להעביר קבוצות שלמות לגן אחד, הולך וגדל הקשר ההדדי בין שני הגנים, גם בשעות הבוקר וגם בשעות הערב, מבקרים ומשחקים גם עם חברים חדשים וגם עם חברים ותיקים, ביחד. וכשנא הזמן לצאת מהגנים לכיתה א', הכיתה מתלכדת ומתמזגת בנקל.

קשה יותר להגיד בודאות, אך יש לי רושם שזה גם חוצה במידת מה את הגבולות שבין כיתות, וזה יכול לעזור הרבה לילד שבתקופה מסוימת מתבודד ומבודד בכיתתו - יכול לחזק את מעמדו החברתי על ידי ידידות מחוץ לתחום הכיתה. בכלל לקראת ליכוד חברת ילדים אחת, ניתן לחשוב ששלוש זה יכול לתרום לא מעט.

אנו מאחלים
דרך צלחה
למיכה ומרים בגיוסם לצ.ה.ל.
וליעל שפרונג ורותי ביצן
שיצאו ללמוד ב"אורנים"

בכניסה לחדר האוכל ישב כלב וחכה לבעליו. כששאלתי אחד החברים, "מה שם הכלב?", ענה לי: "את חושבת שאני יודע את שמות הכלבים? צקושי אני יודע את שמות החברים, ואת רוצה שאדע את שמות הכלבים. תודה לאל! אין לי כלב, ואינני נמצא בועדת הכלבים, ולא בכל אגודה שהיא למען הכלב, ובכלל אין לי עסק עם כלבים. חסר לנו רק עוד ועדת חנוך לכלבים והכל יבוא על מקומו בשלום!"

אמנם גם לי אין כלב, וגם אני לא נמצאת בועדת הכלבים, אף-על-פי-כן ועל-אף שהייתי הקצרה במקום, אני מכירה כבר כמעט את כל הכלבים ואת שמותיהם. כי היכן שלא זזים הנך בפגש בהם. הכלב הוא אחת מחיות הבית האהובות על הילדים, והיכן שישנם ילדים - שם ישנם כלבים. כמו כן גם רבים מהמבוגרים אוהבים כלבים. ואין פלא בדבר, כי הכלב הוא חיה פקחית מאד. הנך יכול לנהל אתו דו-שיח על אף חוסר שפה משותפת. קחו למשל את ס פ ו ט נ י ק - הוא לא מחסיר אף סרט אחד; לא חשוב אם זה סרט לילדים, למבוגרים, או מעל גיל 18 הוא תמיד מופיע. אמנם לא פעם נרדם הוא באמצע, אך יושב הוא עד גמר הסרט. או האם בפגשת פעם ב-ס ק ו ט בעל הפנים החמורים, המטיל פחד על כולם, ואף פעם לא מזכך בחיור קל?

בשכונתי גרים שלושה כלבלבים - ע ו ד י - ר י ק י - ס פ ו ט נ י ק. מכל ושרוש עלה קל רצים הם ונובחים, אך כמו שנאמר "כלב נובח לא נושך" בסך הכל, הם די פחדנים, אפילו כשרואים חתול מתקרב, מקפלים הם את זנבם בין רגליהם ונסיים כל עוד נפשם בם!

זכורני, במלחמת ששת הימים, כשרק החלה הפגזה, היה גמנס ספוטי מהר למקלט, כולו רועד כעלה נדף ברוח, מתחבא מתחת לספסל, ואי-אפשר היה להזיזו משם! אך בינינו לבין עצמנו, מי לא פחד אז?

על מיצרי טירן כולם ודאי שמעתם, אך על ט ר ר הכלב מסופקני אם כולם, הוא הגיע למשק אחרי מלחמת ששת הימים, בעליה בלתי ליגלית אחרי שהודיעו על סגירת מכסת הכלבים. בהפגשי בו, חושבת אני, שלו ודאי יש צורך באורטודוכסיות שתרכיב לו פלטות על השיניים!

כל בוקר, בלכתי לעבודה אני נפגשת בכלב, ר י נ ג שמו, ותמיד יש לו משהו בפה - פעם זה בעל, ופעם מכבסיים או חולצה. חושבני, שהיה כדאי לבצל את כשרונו זה, וללמדו לסחוב את שקי הכניסה של הילדים מבתי הילדים למכבסה, אך דא-עקא השקים יותר מדי כבדים בשבילו. חושבני, שאסיים הפעם, אחרת אמלא את כל העלון רק על כלבים במשק. אני מבקשת בזה, את סליחתם של כל הכלבים שלא הזכרתים הפעם.....

החברים והחברות,

(יוספה)

אני ריר ?

החברים והחברות,

החברים והחברות,

החברות המציינות להלן
הן חברות חברים
במסגרת תוכנית

למערכת דברי הכפר,

ברצוני להעיר כמה מלים בתשובה לחלק של הכתבה על הלינה המשפחתית, ואשר דן בהשתתפות חברים באספות. לדעתי, אין זה נכון שהלינה המשפחתית אינה מקשה על פעילות החברים באירועי החברה, ובמיוחד כשמדובר על השתתפות שני ההורים גם יחד, כאשר במצאים במשפחה ילדים בגיל הצעיר. אין זה נמוק מכריע נגד השיטה, אבל יחד עם זה, לא צריך להתעלם מהקשים אשר נובעים ממנה. נכון הוא, שמצב זה משפיע במידה קטנה ביותר על חוסר השתתפות החברים באסיפות, היות והוא נובע אך לחלק קטן של החברה.

אין בשום פנים לקבל את הסיבה של "רמה נמוכה של אסיפות" כפי שמצאה בטריה בגליון האחרון של דברי הכפר, כגורם למיעוט השתתפות באסיפות. האסיפה איננה במת בדור או הצגה, אשר הולכים אליה. אם הרמה מספיק גבוהה, ורק כשיש סכוי ליהנות ממנה. האסיפה משמשת פורום להחלפת רעיונות ולהשמעת דעות על נושאים שהמשק צריך או רוצה לנקוט בהם פעולה, והיא עושה זאת בדרך הדמוקרטית, לפי רצון רוב החברים באסיפה; הרמה באסיפות נקבעת על ידי החברים עצמם, או מוטב להגיד, על ידי החברים המשתתפים עצמם, ואם היא איננה גבוהה מספיק בעיני חברים מסוימים, הרי שבידם הם לתרום לתקון המצב.

ישנן סיבות שונות למעוט ההשתתפות באסיפות שלנו, אבל בהחלט אין לקבל "רמה נמוכה" כאחת מהן, אלא אם כן הכוונה היתה "חוסר עניין".

פנינה.

בר נשמה	
כ"ז אלול תש"י :	חנן זהבי.
כ"ב תשרי תש"ח :	ליאון לייטמן - נופל על משמרתו.
י"א תשרי תש"ך :	אסתר סינה